

కొత్త మేడ

9ది కొత్త మేడ.

నిజానికి అది పాత మేడే. కాని, జనం 'కొత్త మేడ' నే పిలుస్తారు ఇప్పటికీ.

ఆ మేడ తరవాత అంత అందమైన మేడ ఆ పాతంతో లేకపోవడం, చాలాకాలం క్రితం కట్టినా నిన్ననే కట్టడం పూర్తిచేసినట్టు కనిపించడం అందుకు కారణాలు ఉవచ్చు.

ఏమైతేనేం, ఆ పాత మేడకు కొత్త మేడ అనే పేరు.

సరిగ్గా కొత్త మేడకు ఎదురుగా ఒక ఇల్లా ఉంది. 'న్ని ఇల్లా అవడం కన్న పాక అని అనడమే సబబు. దురదరుగా ఉన్న కొత్త మేడను, పాకను రుచేస్తూ నిద్రమత్తులో పడి ఉన్న తారు రోడ్డు ఉంది.

రోడ్డు మీదనుంచి పోయేవారికి కొత్త మేడ, దాని అందాన్ని స్థిరంగా మోస్తూన్న పాలలాటి స్తంభాలు విస్తారమై కాని, పాక మాత్రం వెలికినా కనిపించదు.

పాకకు, రోడ్డుకు వదులు రోడ్డు వారగా లేచినట్లు పాకను దాచేస్తూంటాయి. అందుచేత అక్కడ క ఒకటి ఉన్నదనే సంగతి చాలామందికి తెలిసే రియదు.

కొత్త మేడమీద నిలబడి చూస్తే మాత్రం పాక గలా తమాషాగా, బొమ్మరిల్లలా, పికాసో చిత్రంలా, యోమయమైన అందంలా కనిపిస్తుంది.

కొత్త మేడకు చాలా గదు లున్నాయి. కాని, పెద్ద గది మాత్రం ఒక్కటే ఒక్కటి. ఆ గది అద్దాల కిటికీతో ఉంది, పిగరెట్టు పాగతోపంచి, దళసరి అద్దాలతో

ఇంకా పాడుగు ఎదగండి

పెంట్, షర్టు ముక్కలు (1.25 & 2.15 మీటరు) రెండు ముక్కలకు క్లియర్ అమ్మకపు ధర రు. 25/-లు. రెండుసెట్లు (2.50 & 4.30 మీటరు) రు. 48-లు. నూలు: నిడివి ఇంగ్లీష్ టెలిస్ (3 మీటర్లు) రు. 40/- చి.పి.సి. చార్జీలు రు. 2-50.

ARVIND AGENCIES (WAF-25),
Box 1408, Delhi-8.

ఇంకా పాడుగు ఎదగండి

నూతన శాస్త్ర పద్ధతులతో, ర్వాయానుమూల తో ఎక్కువ పాడుగు కండి, ఆరోగ్యవంతాలు కండి. స్త్రీ, పురుష లకు ఎక్కువకు అనువైనది. దీని వంటి కోర్సు, లేక పుస్తకం మరొకటి లేదు. చివరములు ఉచితం.

TOTAL HEALTH
Azad Market (A.P.V.)
Delhi-6

కొత్త మేడ

నుంది, వల్చి వచ్చని చెట్ల చిగుళ్ళపై నుంచి జవ్విం దారు ఆప్యాయంగా పికవైపు చూస్తూ ఉంటారు.

జీనుపిక కాదు; వనేమీ లేనూ కాదు. గుట్టల కొరిపి పైళ్ళు ఆయన సంతకం కోసం ఎదురుచూస్తూంటాయి. వందల కొద్దీ జనం ఆయనతో కరవాలనం కొరకు చేతులు సులుమఃకొంటూ కూర్చుంటారు. ఎన్నో విలాసాలు, మరెన్నో వినోదాల: కళ్ళతో వల్చులు వేసుకుని కాచుకు కూర్చుంటారు. వీటన్నిటినీ మరిచిపోయి ఆయనలా అద్దాల కిటికీ దగ్గర నిలబడి పాక వైపు చూస్తూనే కూర్చుంటారు.

అలా చూడటంలో ఆయనకు సంతోషమే లభిస్తుందో, లేక సంతాపమే రగులుతుందో చెప్పడం కష్టం. ఆ సంగతి ఆయనకే సరిగ్గా తెలియదు.

మెత్తటి సోపాలు, అందమైన దీరువాలు, వగ్గు స్త్రీ పాఠశాలి లిల్లం, గోడలు బిగించిన పుల్ల బుర్రలు — అన్నీ ఓకట్లో ముంచేసుకుని, సిగరెట్లు ముట్టింది లాటిగా పాగలాగుతూ పాక వైపు చూడటం ఆయనకు బాగుంటుంది.

సరిగ్గా ఆ సమయానికే పాకలోనుంచి వెలుతుర గడన మీదికి జారి బంతిమొక్కల వరకూ పాకరుతూ ఉంటుంది. ఆ వెలుగు విద్యుద్దీపినిది కాదు; పాలిజేట్ లైటుది కాదు. ప్రవిడ కాంతే కావచ్చు. ఏదైతేనేం ఆ కాంతిలో అందము, పవిత్రత విడదీయరానంతగా కనీసి ఉన్నాయి.

అత్యంతాధునికమైన విద్యుద్దీప కాంతికి కూడా సాగు లేదు. లేదనే జమిందారు నమ్మకం.

అందుకే ఆయన తన గదిలోని దీపాలు ఆర్చేసుకు. ఓకట్లో మురిగిపోయి పాకలోనుంచి లేచే వెలుగు: తన్నయత్తుతో చూస్తూ కూర్చుంటాడు.

ఓకట్లో కూర్చున్న జమిందారుకు, ఆ వెలుగుల పాలు పాక చుట్టూ అల్లుకున్న తీగలు, వాటి చదువ చిన్న చాప—వాలిద్దరూ—అన్నవ్టంగా కనిపిస్తూ ఉంటారు.

అవును. వాళ్ళ ఇద్దరే, ఇద్దరే ఇద్దరు. ఆమె రూపం పోసుకున్న దీపకీల. ఆతను జీవం ధరించిన ఉత్సాహం.

తనతో కలుపుకుని ప్రపంచమంతా ఆమె కళ్ళలో కనిపిస్తుంది అనికీ. ఆమెకు అతని వెడద రోమే ప్రపంచమై తోస్తుంది. వాళ్ళిద్దరూ ఇద్దరు కార. ఒక్కరే. ఒక్కటే ఆత్మ. బొటకమైన ఉపారం: మూత్రం వేరు.

వాళ్ళ చుట్టూ ఉన్నది స్వర్గం, స్వప్నం, సత్యం వాళ్ళిద్దరూ కన్నులుగా సమంగా వంచుకుంటు ఒకరికోసం ఒకరు, ఒకరి చూసుకుంటూ మరొకరి జీవిస్తున్నారన్నది నిజం. కానీ, వాళ్ళ చుట్టూ ఉన్న మూత్రం స్వర్గం కాదు. ఎండకు ఎండి, వానకు తడి సోతూన్న మామూలు నేల.

రూ 10,000/- గెలుచుకోండి
144 రోక్కపు బహుమతులు!
కాలేట్ బేబీ పౌడర్
ఫోటోగ్రాఫుల పోటీ!

మీకు 1½ ఏళ్ల లోపుగా లేక 1½ ఏళ్లనుండి 3 ఏళ్ల వరకు వయస్సులో ఒక పాపాయి ఉందా? పాపాయిల ఫోటోను యీ రెండు వరగతులలో దేనినైనా పంపండి. ప్రతి తరగతిలోను 72 రోక్కపు బహుమతులు యివ్వబడతాయి:

రూ. 1,000 మొదటి బహుమతి
రూ. 500 రెండవ బహుమతి
ఇంకా, 70 కన్నాలెషన్ బహుమతులు ఒక్కొక్కటి రూ. 50!

ఎలా పాల్గొనాలి:
అది ఎంతో సులభము! మీరు యీలా చేయండి—
ఒక ఫోటోగ్రాఫు మీ పాపాయిని సై వరగతిలో ఉండేది పంపండి
ఒక అచ్చునేయబడిన ఫోకస్ పు రసిదు —
కాలేట్ బేబీ పౌడరు యొక్క లాల్ కేక జయంట్ సైజు కచ్చా కాన్పులు చూపే రసిదు
ఒక ఎంట్రి కూకసు—మీరు పొంద దచ్చా కానే పాపలో అదిస్తోంది.

గెలుపొందుటకు ఎన్ని మంచి అవకాశములు! నేడే పాల్గొనండి!

ముగింపు తేదీ : 30వ జూన్, 1966.

CGP.6 6.TEL.

ఇతరుల దుఃఖాన్ని పంచుకొనేవారు పలువురు ఉంటారు ప్రపంచంలో. కనకనే మానవులు మనగలుగుతున్నారు. సుఖం వేరు. ఇతరుల ఆనందంలో పాలు పంచుకొనడం మాట అటుచిత్రే చూచి ఓర్వగలవారు కూడా అరుదుగా ఉంటారు, ఎందుచేతనో!

అవుగాక! ఆ సాదాసేద వాళ్ళ మమతలతో ఆమర రోక మయింది. స్వర్ణమంటూ ఉంటే అది ఇదే అయి ఉండాలి. ఇది జమీందారు భవనం.

జమీందారుకు అక్కడ కమ్మని స్వర్ణమే కనిపిస్తుంది. మానేజరుకు మాత్రం అక్కడ నమ్మకంగా ముళ్ళ సాదలే కనిపిస్తాయి.

చూస్తూనే ఎంత వ్యత్యాసం! నిజంగా చూసేది సంస్కారమే, చూచుతూ చూపుతున్నా కబోలు. అంతే అయి ఉండాలి. లేకుంటే జమీందారుకు కనిపించే స్వర్ణం మానేజరుకు ఎందుకు కనిపించలేదు?

ఎన్నో సుదీర్ఘమైన రాత్రులు — 'ప్రతి రాత్రి ఇక్కడ మరి నిర్భయకూడదు' అని అనుకుంటూనే నిల్చుని గడిపేశా రాయన, ఆ అద్దం కిటికీ దగ్గరే, సాగ పీలుస్తూ నిల్చారుస్తూ.

ఇంతకూ తమ్ము అంతగా అక్కర్లే ఉన్న ఆ ఇద్దరిని గురించి బొత్తిగా ఆయన కేమీ తెలిదనే చెప్పాలి. అందు కాయన చెప్పుకోదగ్గ ప్రయత్నమూ చెయ్యలేదు. చెయ్యాలని లేక కాదు. ఏదో అడ్డు అడ్డంగా వచ్చి వడేది. అది తరతరాలుగా తన వంశాన్ని పెన వైచుకుని వస్తున్న అధిక్యతే అయి ఉండాలి.

ఆయన ఒక్కప్పుడు పెద్ద జమీందారు. ప్రస్తుతం మాజీ జమీందారు. ఆనాటి జమీందారులు ఏనుగులు, గుర్రాలు — అన్నీ అంతరించాయి. అయినా వెన్నెల ఎందులు, సుత్తు ద్రవ్యాలు — అన్నీ ఆలానే నిలబడి సోయాలు, బిడ్డ సోయానా పురిటివాసన పోలేదన్నట్లు.

వాన చిరిగినా చదరంలై నా మిగతకపోడు. జమీందారునా కొంప మురిగిం దేమీలేదు. విహారించడానికి కార్లు, తోటలు, నివసించడానికి మేడలు, చిత్తుగా దబ్బులెచ్చే పది పసిమూ హాల్లు, రెండు పంచదార మిల్లులు ఉన్నాయి.

ఆయన తాతగారికి పెద్ద ప్రభువులన్న పేరుంది. తన వాయాంలోనే కంచువిగ్రహాన్ని చేయించుకుని నాలుగు వీధులూ కూడబలంక్కునేవోట నిలబెట్టించాడు తండ్రి. ఇక జమీలు తను చేతిలో నుంచి జారి సాయం పైచూసోనే ఒక పేటకు తన పేరు పెట్టించు కున్నాడు.

ఎలాంటి ప్రస్తుతం మునిసిపల్ పెద్దలు ఆ పేటకు తన తండ్రి పేరు వేసే మరొకడి పేరులో నామఫలకం బిగించడం, అంతటితో ఆగకుండా తన తాత నిలువెత్తు విగ్రహాన్ని ఉప్పుచోటునుంచి కదిలించడానికి చేసే ప్రయత్నాలు తలుచుకోవచ్చువచ్చాడల్లా.

అకుండి రాజేశ్వరరావు

అతని పౌదయం తడిబట్ట పిరిడిన బట్టలుతుంది. అటువంటప్పుడు బతుకుమీద అసహ్యం వేస్తుంది. చస్తే బాగుండిపోవు ననిపిస్తుంది. ఎన్నో ప్రశ్నలు పుట్టతొనే చిమల్లా బిలబిల లాడతాయి.

ఏమిటి కాలం? ఎందుకిలా మారుతూంది? కాలం మారుతూంది. దానితోపాటే మానవుని ఆలోచనలూ మారిపోతున్నాయి. స్పష్టిలో నిలకడగా ఉన్నది ఏదీ లేదు. ప్రతిదీ అనుక్షణం మారుతూనే ఉంది. మన ఇష్టానిష్టాలతో నిమిత్తం లేకుండా కాలానికి లొంగిపోక తప్పదు. ఎంత భయంకరమైన దీ కాలం? దీని స్వరూప స్వభావా లేమిటి? అద్యంతా లెక్కడ?

వాటికి సమాధానం తెలుసుకునే దాకా అతని ప్రయత్నం సాగదు. గాజుగ్లాసు చేతి కిందుతుంది. కళ్ళు మత్తుగా నిద్రలో కూరుకుపోతాయి.

అతను చాలా సుఖపడ్డాడు; పడుతున్నాడు కూడా. పడేన కష్టాలు చాలా తక్కువ. అసలవి కష్టాలు కానేమో!

ఒక రోజున కారు చెడితే పది ఆడుగులు మండు టెండర్తో నడచాడు. తోటలో విహరిస్తూంటే చప్పున వచ్చిన వానకు నిల్చు భాగ్యి తడిపొడిగా తడిసింది. మరో రోజున భోజనం అయిదు నిమిషాలే అల స్యమై ఆకలితో అల్లాడిపోయాడు. అంతే.

అతనికి సుఖాంమీద కన్నా కష్టాంమీదే మోజు ఎక్కువ. అయినా కష్టాలను కోరితెచ్చుకునే స్వభావం కాదు. అతను సుఖపడుతున్నా సుఖపడటం లేదు. కష్టపడా అనుకున్నా కష్ట పడలేదు. సుఖమో, దుఃఖమో తెలుసు కొనే అవకాశం లేకుండా జీవితం సాగిపోతున్నది.

ఒకసారి తన కారుకింద పడవోయిన పసిదాన్ని పదిలంగా అప్పగించినందుకుగాను గుడ్డి ముసలిది దగ్గరగా తన్ను తీసుకుని ఒళ్లంతా అప్రయంగా తడిమి దీవించింది.

మరొకసారి కడలేని తన స్కూలకాయాన్ని చూసి పల్లెటూరి పిల్ల జాలిగా నవ్వింది. ముసలిదాని అప్రయ తన, పల్లెపిల్ల జాలిచూపులను ఆయన పదిలంగా దాచుకున్నాడు. అవిలేకపోతే అతని జీవితం ఉత్తీ కూర్వక, ఎదారి.

ఒక సంవత్సరం కిందటి సంఘటన. జమీందారుకు 'చస్తే బాగుండును' అని కాక నిజంగా చావాలనిపించిన రోజు అది. జమీందారు కిటికీలోనుంచి చూస్తున్నాడు. ఎదటి పాక మరి అందంగా కనిపిస్తుంది. నాయకీ నాయకులిద్దరూ ఏవో పదార్థాలతో నిండిన అరి టాకు మధ్యన వేసుకుని, దానికి చెరో పక్కనా కూర్చున్నారు.

నవ్వులు, కేరింతలు, సరిహాసాలు. వాటి నడుమ భోజనం. ఎవరి మట్టుకు వారు తినడం లేదు. ఒకరిని మరొకరు బుజ్జగిస్తూ తినిపిస్తున్నారు.

లోకంలోని అప్రయత, మమత, పవిత్రత అక్కడే నిలిచిపోయాయి.

బంగారు పళ్ళాలు, బాద్యత తప్ప అప్రయత తెలి యని బట్టలు వడ్డన, తన అర్ధరహిత జీవితం ఒక్క సారి జమీందారు చూస్తూ తిరిగాయి.

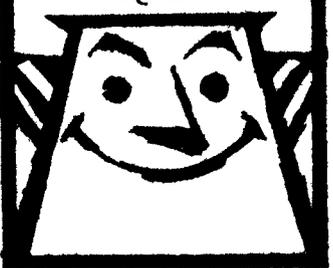
బుర్ర వేడెక్కింది. తాతలనాటి కత్తులు గుండెల్లో దిగిన ట్లనిపించాయి. విశాలమైన కొత్తమేడ ఇరుగ్గా తోచింది.

అమర్కోస్

(విశిష్ట)

స్వచ్ఛమైన గ్లూకోస్ పొడి. శీతల సానిటరీలలో కలిపి త్రాగండి. దక్కెరకు బదులుగా అమర్కోస్ వాడి చూడండి. ఎంత వ్యాధ్యానం వుంటుందో మీకే తెలుసుంది. ఆదన పుష్టి నిస్తుంది. యువకులకు, చురుకుడు కూడా మంచిది. జబ్బుపడి లేచిన తర్వాత, ఆరోగ్యంగా వున్నప్పుడు కూడా వాడితే మంచిది. చాలా ఆహారకర మైనది కూడా.

అమర్చంద్ షోభాచంద్ ముద్రాసు. 3.

EP-AS-11

పాదముల దురద చర్మము దురద

మీ చర్మము యొక్క దురద, నుండి మీకు షార్టి గా అకాంతి కలిగించుచున్నా; మీ చర్మము కలిగి. రక్తము కాలదున్నదా; పాదముల వేళ్ళునుండ వగుళ్ళు ఏర్పడినవా; ఇద్ద వగుళ్ళు యొకవూ సెంచునున్నవా; ఇద్ద చర్మ వ్యాధి లను కలిగించి క్రిమి వేర్వేరు కాలములలో వ్యవహరించ బడుచున్నది. మీ చర్మ వ్యాధులు షార్టిగా కాలగుంకు అయితు కారణభూతములైన క్రిమి సంపత్తిని వశం చేయవలయును. శాస్త్రీయ ముగా తయారైన నిక్సోడెర్మ్ (NIXODERM)తో మొదటి షాభకే దురదకన్న, క్రిమిలు వశం చే చర్మము యద ప్రకారముగా మృదులై ఉర్రుకు గును, నిక్సోడెర్మ్ (NIXODERM) అయిత్రద ముగా దురదను పోగొట్టి, కార్మ వగుళ్ళు వయము చేయబకు తోడ్పడి తదితర గడ్డి, మొదలయి, చిద, కురువులు, తామర మొదలగు కీలక చర్మ వ్యాధులనుగూడ వయము చేయను. మీకు షార్టి గా గుణమునిచ్చి, సంపత్తి వరకవగం నిక్సోడెర్మ్ (NIXODERM)ను వేదే మీ తెలియ చర్మ కారకం.

అటువంటి దృశ్యం చూడటం అతనికి అదే మొదటి సారి. భార్యభర్తల వదులు మమత అంత బలంగా ఉంటుంది అతను ఎప్పుడూ భావించలేదు. ఆ సమయంలో అతనిలో తన కూడా తన భార్యలో కలిసి వచ్చాడని, భోజనం చెయ్యాలని—నరిగెత్తాలని ఇలా ఎన్నో ఊహలు ఒక్క క్షణంలో చెలరేగాయి.

వెంటనే ఆమెకోసం ప్రయత్నించాడు. బెంగు కూరకు, బొంబాయికి నడుమ వినూనానో ఆ క్షణాన ఆమె ఉప్పుబుట్ట తెలిసింది.

తరవాత మరో నెలకు ఫోనులో మాట్లాడే అవకాశము, మరి రెండు నెలల సీమ్మలు కలుసుకునే అదృష్టము కలిగింది.

తీరా ఆమెను కలుసుకున్నాక, ఇంతకాలమూ తన్ను వెంటాడుతూ వచ్చిన కోర్కెలను వెలిబుచ్చడానికి చచ్చేటంత సందేహం వచ్చి పడింది. “జమీందారుల రక్తం తమలో లేదా ఏం?” అని ఆమె ఎక్కడ అనిపోతుందో! తియ్యని తనకోర్కెలు జమీందారు విషెంతా దిగివెంటు కున్నాడు.

ఆ రోజున చలి జానీగానే ఉంది. తోడుగా చిన్న కుంపర. వీటిని ఆవరించుకుని జబర్దస్తీగా చిక్కబడు కూర్చు వీకటి. ప్రతిరోజులానే ఆ రోజున కూడా జమీందారు తన గదిలో వీకటిలో కీటికీ ముందు కూర్చుని ఆ ఆనందధామం వైపు చూస్తున్నాయి.

వీకటిలో అతని చూడటం సంతోషంతో ఉడకలు వేస్తోంది. వందనవసంధిమంది కొయిల పాట లాంటి పాట రచయితైన శ్రుతి తోడుగా వినిపిస్తోంది.

అప్పుడంతలోనుంచి తడినీ వస్తూవుట్టుంది. సంగీతానికే అతీతమైన సంగీతం అది.

ఆ పాటకు రాళ్లు కరగడం, పాములు పడగలు విప్పడం, నెమళ్లు పురులు విప్పడం జరగకపోవచ్చు. కానీ, జమీందారు గుండె బిగబట్టడం మాత్రం జరిగింది.

ఆమె పాడుతూంది. అత డోక వాద్యం వాయిస్తూ వచ్చాడు. అది వీణ కాదు. సితార్ కూడా కాదు. కొబ్బరి చిప్పకు రెండు తీగలు బిగించిన సాదా వాయిద్యం అది.

ఒళ్లంతా చెవులు చేసుకుని జమీందారు వింటూనే ఉన్నారు. వచ్చని పాట పాకమా, తోటనూ, కొత్త మేడనూ దాటి ప్రవంచాన్ని ఆవరించుకుంటూంది.

ప్రవంచం అంతా ఆ పాటకు విడరపోతున్నట్లు ఉంది. ఆ సమయంలో జమీందారుకు వింతగా ఒళ్లు పులక రించింది. మనస్సు చెమ్మగిలింది. చేతులు ఒణికాయి. సిగరెట్టు జారింది. తనమీద తనకే అసహ్యం వేసింది. ౯౦ గోడకేసి బాదుకోవాలని, బట్టలు విడిచేసి గెంతాలని బుద్ధి పుట్టింది. అంతలోనే—అరే!

సంగీతం ఆగిపోయింది. వందనవసం మూగపోయింది. వికల ప్రవంచమూ వికృతంలో బాధగా మూలిగినట్లు యింది. జమీందారు ముఖానికి చెమట పట్టింది. తలలో నుంచి అవిర్భవ రేవాయి. ఇంకా అలానే ఆ భయంకరమై స నికృతంలో పిచ్చిగా వీకటివైపు చూస్తూనే ఉండి పోయాడు.

గదిలో గుప్పువ శైట్లు వెలిగింది.

జమీందారు తుల్లిపడటం, మానేజరు పాడిగా దగ్గడం ఒక్కసారే జరిగింది. తెచ్చిపెట్టుకున్న వినయాన్ని

చూసెవరు కనిపించాడు. పుట్టుకతో వచ్చిన వాంఛ తనంతో జమీందారు ముఖంలోని దైన్యాన్ని కప్పివేసు కున్నాడు. ఆయన చూపులు దళనరి కీటికీ అద్దాల్లో నుంచి ఎదటి పాకవైపు పాకురుతూనే ఉన్నాయి.

“ఆ అలాగావాళ్లు ఉంటూన్న పాక, రొడ్డి వెంక లా(ది గారివి. పావం! ఆయన వ్యాపారంలో చిత్తుగా దెబ్బ తిన్నాడు రెండే! ప్రస్తుతానికని అమ్మజాపుతు న్నాడు. మన చలమయ్యగారు అయినకాటికి తీసుకుని

రెండు కంఠ శ్రమ. కావాలంటే మన భవవమే ఇచ్చేదాం! అన్నారు.

జమీందారు నిజంగా నిర్దశంకల్పదే

కొత్త మేడ తెలుపునుంది నీలిశంకుకు పూరింది, ద్వారాలు, కీటికీలు కొత్త తెలంను దించుతున్నాయి కొత్తకార్లు తొలిసారిగా పార్కికోలో అగ్గాయి. కొత్త మేడ వింజంగా కొత్త సందడితో నిండిపోయింది

బంధంలో అనుబంధం

దిశం—గారి నాగేశ్వరరావ (హైదరాబాద్)

అక్కడ భవనం లేపే ప్రయత్నంలో ఉన్నారు” కానీ, ఈ మార్చంతా పాకలోని ఆ అమాయికులకు తెలియదు. అంతే కాదు; తాము నప్పులు పండించు కుంటూన్న ఆ చిన్న కొంప, దాన్ని ఆవరించుకుని పెరుగుతూన్న పిచ్చి మొక్కలు... అన్నీ... అంతవరకూ ఆ కొత్త మేడలో ఉంటూవస్తూన్న జమీందారుగారికి దఖలుపట్ట విషయం, అప్పటికే కాదు—ఇప్పటికీ కూడా తెలియనే తెలియదు.

ఆ మాటతో జమీందారుకు మనస్సు మడతబడి నల్లయింది. ఎవరో బలంగా తన పీక నొక్కి గుండెలమీద బాదిపట్టనిపించింది.

క్షణకాలం తన్ను తానే మరిచిపోయి దిగాలు పడ్డారు. తరవాత కాస్త తేరుకుని, “చలమయ్యగారి

